

CMU COUNCIL NEWSLETTER

จดหมายข่าวสภามหาวิทยาลัยเชียงใหม่

ปีที่ 10 ฉบับที่ 109 เดือนมิถุนายน 2568

P.2 | เล่าสู่กันฟัง

P.5 | รอบโต๊ะสภา

สำนักงานสภามหาวิทยาลัยเชียงใหม่
www.council.cmu.ac.th

**คำกล่าวเปิดการสัมมนาและปาฐกถาพิเศษ
ของศาสตราจารย์พิเศษ ดร.สุรเกียรติ์ เสถียรไทย
นายกสภามหาวิทยาลัยเชียงใหม่
ในพิธีเปิดการสัมมนาผู้บริหารมหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ประจำปี 2568
วันที่ 24 พฤษภาคม 2568
ณ ห้องคอยทุง โรงแรมเดอะริเวอร์รี บาย กะตะธานี**

ในงานเฉลิมฉลองครบรอบ 60 ปี แห่งการสถาปนามหาวิทยาลัยเชียงใหม่ เมื่อวันที่ 24 มกราคม 2568 ณ หอประชุมมหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ท่านอธิการบดีได้พูดว่า มข. ของเรารับ 60 ปีแล้ว และได้เสนอแผนการบริหารมหาวิทยาลัยที่จะเดินต่อไปอีก 10 ปีข้างหน้า ซึ่งในวันนั้น ผมได้พูดเรื่องบทบาทของมหาวิทยาลัยต่อการพัฒนาอย่างยั่งยืน ท่ามกลางความเปลี่ยนแปลงของโลก โดยกล่าวถึงเรื่อง Technology และ New Generation จึงขอก้าวข้ามสั้น ๆ อีกครั้ง สำหรับบางท่านที่อาจจะไม่ได้ฟังในวันดังกล่าว ผมได้พูดถึงความต้องการของตลาดแรงงาน ได้พูดถึงความจำเป็นที่เราจะต้องมี Action Learning กับ Experiential Learning เพื่อให้ตรงตามความต้องการของตลาดแรงงาน การเตรียมตัวเข้าสู่ความเปลี่ยนแปลงของโลก ได้พูดถึงมหาวิทยาลัยในยุคใหม่ว่าเราต้องเชื่อมโลก เชื่อมชุมชนอย่างไร โดยเฉพาะอย่างยิ่งมหาวิทยาลัยเชียงใหม่ที่อยู่ท่ามกลางชุมชนของภาคเหนือ รวมถึงความท้าทายของมหาวิทยาลัยต่อการพัฒนาอย่างยั่งยืน

เวลาผ่านไปยังไม่ถึง 6 เดือน จากเดือนมกราคมจนถึงวันนี้ โลกเปลี่ยนแปลงไปอย่างมากมาย ผมต้องขอชื่นชมท่านอธิการบดีที่ได้ขับเคลื่อนมหาวิทยาลัยเชียงใหม่ พร้อมทั้งทีมผู้บริหาร รวมถึงการสนับสนุนของกรรมการสภามหาวิทยาลัย ที่นำพา มข. ให้เดินเข้าสู่ความเปลี่ยนแปลงในทุก ๆ ด้านได้อย่างน่าชื่นชมและน่าประทับใจเป็นอย่างยิ่งจนถึงวันนี้ แต่ขณะเดียวกัน ก็น่าเห็นใจท่านอธิการบดีว่า แม้ได้พยายามขับเคลื่อนมาจนถึงขนาดนี้แล้ว ปรากฏว่ามีสิ่งที่คุณต้องกลับมาทบทวน ท่านในที่นี้ไม่ใช่ท่านอธิการบดีคนเดียว แต่รวมถึงพวกเราทุกคนในห้องนี้ต้องกลับมาทบทวน กลับมาปรับทัศนคติ กลับมาเดินเข้าสู่ความเปลี่ยนแปลงอันใหม่ที่กำลังเกิดขึ้น

ตั้งแต่เดือนมกราคม 2568 จนถึงวันนี้ ถ้ามองไปข้างหน้า มีอะไรที่กระทบ มข. ที่เราจะต้องปรับตัวอีกบ้าง เรื่องสำคัญที่สุดก็คือ ประธานาธิบดีทรัมป์ ผมคิดว่าประธานาธิบดีทรัมป์ได้เปลี่ยนระเบียบโลก (Global Order) ไปแล้ว ผมได้คุยกับเอกอัครราชทูตสหรัฐอเมริกาประจำประเทศไทย คือ ฯพณฯ โรเบิร์ต โกเดค (H.E. Robert Godec) เมื่อวันก่อนนี้ ท่านก็เป็นห่วงมากกว่า ถ้ามีการเจรจากับสหรัฐอเมริกา ซึ่งไม่ทราบว่าจะมีการเจรจากันเมื่อใด แต่ถึงแม้เจรจาเสร็จแล้ว โลกก็อาจจะไม่กลับมาเหมือนเดิม ภาษีนำเข้าสหรัฐฯ สำหรับสินค้าไทย 36% อาจจะลดลงมาเหลือ 10% อาจจะลดมาบางรายการ แต่อาจจะไม่ลดทุกรายการ แล้วก็อาจจะมียอะไรใหม่ ๆ แทรกเข้ามา คณะกรรมการการค้าสหรัฐฯ ได้เสนอประธานาธิบดีให้ขึ้นภาษีโซลาร์เซลล์จากประเทศไทย เป็น 375% ของมาเลเซีย 200% กว่า ของเวียดนามก็ประมาณ 300% กว่าเหมือนกัน แต่ก็ยังไม่เป็นที่สุด ผู้ที่เรียนกฎหมายเศรษฐกิจระหว่างประเทศก็จะเข้าใจว่า เป็นเรื่องของมาตรการตอบโต้การทุ่มตลาด (Anti-Dumping Duties) และการอุดหนุนสินค้า (Countervailing Duties) โดยกล่าวหาว่ารัฐบาลประเทศเหล่านี้ให้การช่วยเหลือในการลงทุน หว่านภาคเอกชนนั้นมีการตัดราคา เป็นการขายต่ำกว่าราคาปกติของสินค้าในประเทศนั้น ซึ่งจะเป็นจริงหรือไม่ ก็ไม่ทราบแน่ชัด แต่เรื่องทั้งหมดเกิดขึ้น เพราะนักลงทุนจีนมาลงทุนผลิตโซลาร์เซลล์ในประเทศเหล่านี้ แล้วรัฐบาลสหรัฐฯ รู้สึกว่าโรงงานผลิตโซลาร์เซลล์ในสหรัฐฯ นั้นเดือดร้อน แต่ความจริงอันนี้ไปทำลายสิ่งที่เรากำลังจะพูดกันต่อไปในวันนี้ คือเรื่องเป้าหมายของการพัฒนาอย่างยั่งยืนในเรื่องของ Green Economy เพราะว่าถ้าโซลาร์เซลล์ราคาสูงขึ้นมากขนาดนั้น การส่งออกสินค้าจาก 3 - 4 ประเทศนี้อาจจะส่งออกไม่ได้เลย คนอเมริกันก็เดือดร้อน เพราะรัฐบาลสหรัฐฯ เข้าใจว่าเป็นการคุ้มครองการผลิตโซลาร์เซลล์ในสหรัฐฯ แต่ความจริงแล้วจะทำให้ราคาโซลาร์เซลล์ในสหรัฐฯ แพงขึ้นไปมาก เพราะไม่มีอุปทานของสินค้ามาจากประเทศเหล่านี้ ส่งผลกระทบต่อ Green Economy ทั้งหมด อย่างนี้เป็นต้น เพราะฉะนั้นผมจึงบอกว่า ประธานาธิบดีทรัมป์กำลังเปลี่ยนระเบียบโลกเดิมที่เป็นพหุภาคี (Multilateral Order) ซึ่งมีองค์การการค้าโลกเป็นกลไก แต่สหรัฐฯ ไม่สนใจ ทั้ง ๆ ที่มีการเจรจาในเรื่องการลดพิกัดอัตราภาษีศุลกากรมาเป็นสิบ ๆ ปี

ระบบของสหประชาชาติที่กำหนดเรื่องเป้าหมายการพัฒนาอย่างยั่งยืน SDGs ก็เป็นหัวข้อสำคัญ แต่ว่าเมื่อสองวันที่ผ่านมานี้เองมีการประชุมที่กรุงเวียนนาเกี่ยวกับ SDGs ผู้แทนสหรัฐฯ บอกว่าสหรัฐฯ ไม่สนับสนุนเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืนทั้ง 17 ข้อ ทั้ง ๆ ที่สหรัฐฯ สนับสนุนเรื่องนี้มาตลอดตั้งแต่ต้น พวกเราต้องไม่ลืมว่าระบบพหุภาคีนิยมนี้ (Multilateralism) เป็นระบบที่สหรัฐฯ ช่วยสร้างขึ้นหลังสงครามโลกครั้งที่ 2 หลังจากทีระเบียบโลกหลังสงครามโลกครั้งที่ 1 ได้ล่มสลายลง แล้วก็เกิดระบบขึ้นมาใหม่ ระบบการค้าพหุภาคี การค้าเสรีทั้งหลาย ที่ทำให้ทุกประเทศรวมทั้งอเมริกา ร่ำรวยขึ้นมาจนทุกวันนี้ แต่วันนี้สหรัฐฯ เป็นผู้ทำลายระบบนี้ รวมทั้งระบบสหประชาชาติ ที่ให้การสนับสนุน SDGs โดยนายบันคีมุน เลขาธิการสหประชาชาติ สนับสนุนให้เกิดขึ้นขณะเดียวกันสงครามในยูเครน สงครามในฉนวนกาซา สงครามกับกลุ่มกบฏฮูตีในเยเมน สหประชาชาติก็ไม่สามารถทำอะไรได้ ประเทศต่าง ๆ เข้ามาจัดการกันเอง แล้วถ้าอย่างนั้น จะถือว่าเป็นการผุดขึ้นของระเบียบโลกใหม่ (Emergence of New Global Order) หรือไม่ หรือจะเป็นความไร้ระเบียบใหม่ (Emergence of the New No Order) เป็นการไร้ระเบียบที่กำลังเกิดขึ้นมา และจะกระทบกับประเทศไทยและกระทบกับ มข. อย่างไร

ประการแรก ผมคิดว่าประธานาธิบดีทรัมป์เสนอโลกทัศน์ (Worldview) ใหม่ คือ ถือว่ามาตรการทางภาษี (Tariff) เป็นอุดมการณ์ที่จะ Make America Great Again ซึ่งเป็นสิ่งที่นักเศรษฐศาสตร์ทั้งหลายเห็นว่าไม่ถูกต้อง เพราะใช้เวลาหลายสิบปีกว่าที่องค์การการค้าโลกจะจัดการเจรจาเพื่อลดพิกัดอัตราภาษีลงมาถึงอัตราปัจจุบันได้ แม้ทุกคนเชื่อว่าเขาคิดผิด แต่เขาก็จะทำ และเมื่อสหรัฐฯ ซึ่งเป็นประเทศที่มีขนาดเศรษฐกิจที่ใหญ่ที่สุดในโลก เป็นมหาอำนาจทางการทหาร และมหาอำนาจทางการเมือง เมื่อเขาทำเช่นนั้น โลกก็เขย่า ผมคิดว่าประธานาธิบดีทรัมป์ กำลังกำหนดใหม่ว่าระบบการค้าโลกจะเป็นอย่างไร (Redefine World Trading System) เพราะฉะนั้นระบบการค้าเสรีกำลังถูกทดสอบใหม่อีกครั้ง

ประการที่สอง นโยบายต่างประเทศที่สร้างความรักชาติ คลั่งชาติ โดยไม่ให้ความสำคัญกับความสัมพันธ์อันดีกับประเทศนั้น ๆ ที่เคยมีมายาวนาน เพราะแม้ประเทศที่เคยใกล้ชิดกับสหรัฐฯ มาก่อน เช่น ออสเตรเลีย ซึ่งขาดดุลการค้ากับสหรัฐฯ อังกฤษ ซึ่งเคยรบเคียงบ่าเคียงไหล่กับสหรัฐฯ ในสงครามหลายครั้ง รวมทั้งแคนาดาซึ่งใกล้ชิดกับสหรัฐฯ ทั้งการเมือง ทั้งเศรษฐกิจ แต่ทุกประเทศเหล่านี้ถูกมาตรการกำแพงภาษีทั้งหมด แม้อังกฤษจะมีการเจรจากันได้แต่ไม่ทราบว่ามีข้อยุติแล้วหรือไม่ เพราะฉะนั้นนี่คือ

นโยบายการต่างประเทศ ส่วนนโยบายการค้าเป็นการกีดกันการค้า (Trade Protectionistic) เพื่อปกป้องเศรษฐกิจและบริษัทของสหรัฐอเมริกา ส่วนนโยบายการเจรจาเป็น Transactional คือ ว่ากันไปตามแต่ละธุรกรรม แต่ละประเทศก็ว่ากันแต่ละธุรกรรม เป็นเรื่อง ๆ ไป สมมุติว่าการเจรจากับประเทศไทยออกมาได้ 5 ข้อ ตามที่รัฐบาลเสนอไป ไม่ได้หมายความว่า เรื่อง การได้ตอบการทุ่มตลาด เรื่องการอุดหนุนสินค้าที่กฎหมายได้ตอบเรียกว่า Countervailing Duties จะหมดไป เพราะเป็นคนละ Track กัน แล้วไม่ได้หมายความว่าสมมุติว่าเขาตั้งกำแพงภาษีร้อยละ 36 ได้ลดลงมาเหลือร้อยละ 10 แต่บางรายการอาจเหลือร้อยละ 20 บางรายการอาจเหลือร้อยละ 10 และในเวลาถัดมาอาจจะเพิ่มเติมรายการอื่น ๆ ขึ้นมาใหม่ตามที่เขาคิดได้

ประการที่สาม เรื่องเศรษฐศาสตร์การเมือง (Political Economy) เรื่องผลประโยชน์ที่รัฐบาลสหรัฐฯ ต้องการ เขาจะพูดออกมาตรง ๆ ไม่ปิดบัง เช่น ต้องการการบริหารคลองปานามาเพื่อลดอิทธิพลจีน ซึ่งก็ทำสำเร็จโดยนายหลี่ กาซิง มหาเศรษฐีชาวฮ่องกง ได้ขายหุ้นส่วนใหญ่ของบริษัทในท่าเรือสำคัญในคลองปานามาให้กับกลุ่มแบล็กร็อก (BlackRock) หรือบริษัทข้ามชาติด้านการลงทุนของสหรัฐฯ ต้องการสินแร่หายาก (Rare Earth) ในยูเครน เพื่อเป็นหลักประกันไม่ให้รัสเซียเข้ามาบุก แคนั้นยังไม่พอ ยังต้องการไปบริหารโรงไฟฟ้านิวเคลียร์ในยูเครน ซึ่งยังตกลงกันไม่ได้ ในตอนหลังเสนอว่าขอเป็นเจ้าของโรงไฟฟ้านิวเคลียร์ทั้งหมดของยูเครน และล่าสุดก็คือสิ่งที่ผมคาดเอาไว้จากประสบการณ์สมัยสงครามอิรักและอัฟกานิสถาน ในการฟื้นฟูประเทศยูเครนหลังสงคราม รัฐบาลสหรัฐฯ ก็พูดมาแล้วว่า จะเข้าไปเป็นเจ้าภาพในการบูรณะฟื้นฟูยูเครน เพราะฉะนั้น Political Economy come to the open เขาอยากได้อะไรจากเรา ก็ไม่เป็นความลับอีกแล้ว

ประการที่สี่ ใช้มาตรการสร้างอาวุธขึ้นมาเพื่อลดอาวุธ (Rearm to Disarm) อาวุธในที่นี้คือภาษีศุลกากร ขึ้นภาษีเพื่อลดภาษี แต่ภาษีนั่น เมื่อขึ้นแล้วจะไม่ลงไป กลับอยู่ที่อัตราเดิม โลกใช้เวลาตั้ง 30 - 40 ปี กว่าองค์การการค้าโลกจะค่อย ๆ เจริญลดภาษีลงมาอยู่ในระดับ 5% 10% แต่สหรัฐอเมริกาใช้วิธีการนำประเด็นทั้งหลายที่เป็นเรื่องพหุภาคี (Multilateral Issues) ซึ่งควรจะเจรจากันในองค์การการค้าโลก มาใช้วิธีเจรจาทวิภาคี (Bilateralize) หมด บางกรณีประกาศจะขึ้นมาเองฝ่ายเดียว (Unilateralize) โดยยังไม่ได้เจรจอะไรเลย เช่น เรื่องโซลาร์เซลล์จากประเทศไทย

เป็นต้น ในเรื่องความขัดแย้งระหว่างสหรัฐอเมริกากับจีน แม้ว่าพรรคเดโมแครตไม่เห็นด้วยกับประธานาธิบดีทรัมป์หลายเรื่องมาก แต่ถ้าเป็นเรื่องเงิน พรรคเดโมแครตกับพรรครีพับลิกันจะเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันตั้งแต่สมัยประธานาธิบดีไบเดนแล้ว เช่น เรื่องโซลาร์เซลล์ก็มีความพยายามจะขึ้นภาษีมารั้งตั้งแต่สมัยประธานาธิบดีไบเดนแล้ว สำหรับนโยบายเรื่องตัดความช่วยเหลือทางการเงิน ก็มีผลกระทบต่อสถาบันอุดมศึกษาของไทยหลายแห่ง รวมทั้ง มช. ด้วย นโยบายเรื่องยาของสหรัฐฯ ซึ่งเป็นนโยบายภายในประเทศที่ต้องการให้คนอเมริกันซื้อยาถูกเท่าที่กับต่างประเทศซื้อยา ฟังดูก็เป็นนโยบายที่ดี แต่ปรากฏว่ายาละแวกภัณฑ์ทั้งหลายที่ส่งออกไปขายต่างประเทศ จะแพงขึ้นอย่างมาก เพื่อไปถ่วงเฉลี่ยกับการที่บริษัทยาถูกกดราคาในสหรัฐฯ

เรื่องการศึกษา จากที่มหาวิทยาลัย Harvard ถูกประธานาธิบดีทรัมป์บีบให้กีดกันนักเรียนนักศึกษาต่างชาติทั้งหมด เพราะเห็นว่า Harvard เป็นมหาวิทยาลัยที่ไม่ค่อยสนับสนุนคนยิว และให้เสรีภาพในการที่จะวิพากษ์วิจารณ์ในเรื่องอิสราเอลกับกลุ่มฮามาส และปัญหาปาเลสไตน์ ซึ่งรัฐบาลสหรัฐฯ ได้ตัดเงินสนับสนุน Harvard ไป 2,000 ล้านดอลลาร์ นักศึกษาของมหาวิทยาลัย Harvard เป็นคนต่างชาติประมาณ 30% จะถูกเพิกถอนวีซ่าทั้งหมด มช. จะมีนโยบายอย่างไรที่จะดึงนักศึกษาต่างชาติที่เรียนอยู่ใน Harvard และมหาวิทยาลัยอื่น ๆ ที่ถูกเพิกถอนวีซ่า ซึ่ง มช. ควรดูว่าเราโดดเด่นอะไร เช่น เรื่องอาหาร เรื่อง Future Food เรื่องสมุนไพร เป็นต้น ซึ่งคุณจีฟ ไคลน์ ได้กล่าวว่าสมุนไพรกับ Tech Startup เป็นของที่อยู่ด้วยกัน Food เป็นเรื่องของอนาคต ซึ่ง Food กับ Technology หรือ Food and Health Security อยู่ด้วยกัน Medical Tourism อยู่ด้วยกันกับ Hospitality Management เชื่อมโยงกันไปหมด เรานึกว่าเราเทียบกับเขาไม่ได้ แต่มันอาจจะเป็นจุดเด่นที่นักศึกษาต่างชาติที่มาจากหลายชาติ ไม่ใช่จากจีนอย่างเดียว เขาอาจจะสนใจ ถ้าเรามีข้อเสนอกับมหาวิทยาลัย Harvard กับมหาวิทยาลัย Columbia หรือกับ Berkeley ที่เรามีความสัมพันธ์อยู่แล้ว ว่า มช. พร้อมทำความร่วมมือ โดยนำหลักสูตรของมหาวิทยาลัยนั้นมาเปิดสอนที่ มช. รวมทั้งทำหลักสูตรระยะสั้น (Non-Degree) เพื่อ Reskill/Upskill/New Skill ซึ่งสามารถพัฒนาเป็นการหารายได้เข้า มช. ได้ด้วย หรือแม้กระทั่งหลักสูตรที่ประสาทปริญญา เพราะฉะนั้น นโยบายภายในของสหรัฐฯ ที่เราเห็นว่าไกลตัว ไม่เกี่ยวกับเราเลย แต่ที่จริงแล้วเกี่ยวกับเราอย่างมาก ระเบียบโลกที่กำลังเปลี่ยนการแข่งขันทางภูมิรัฐศาสตร์โลก (Geopolitical Contestation) มีแสงสว่างอยู่ปลายอุโมงค์สำหรับมหาวิทยาลัยไทยและสำหรับ มช. ซึ่งขอฝากเป็นข้อชวนคิดไว้ด้วย...

(อ่านต่อฉบับหน้า)

มติการประชุมสภามหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ครั้งที่ 5/2568 เมื่อวันศุกร์ที่ 23 พฤษภาคม 2568 ที่ผ่านมามีสำนักงานสภามหาวิทยาลัยได้เผยแพร่ไว้บนเว็บไซต์ www.council.cmu.ac.th หัวข้อ : กำหนดการ/ระเบียบวาระ/สรุปมติการประชุมสภามหาวิทยาลัย ซึ่งผู้สนใจสามารถเข้าไปศึกษาเพิ่มเติมได้ ส่วนเนื้อหาในฉบับนี้... จะขอนำมาแจ้งเฉพาะบางเรื่องโดยย่อเท่านั้น

>>> อนุมัติแต่งตั้งบุคคลให้ดำรงตำแหน่งผู้ช่วยศาสตราจารย์ ผู้ช่วยศาสตราจารย์พิเศษ และรองศาสตราจารย์ จำนวน 15 ราย

ตำแหน่งทางวิชาการ	ส่วนงาน	จำนวน (ราย)
อนุมัติแต่งตั้งผู้ช่วยศาสตราจารย์ (จำนวน 8 ราย)	คณะทันตแพทยศาสตร์	1
	คณะแพทยศาสตร์	2
	คณะวิศวกรรมศาสตร์	2
	วิทยาลัยศิลปะ สื่อ และเทคโนโลยี	1
	คณะสัตวแพทยศาสตร์	1
	คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์	1
อนุมัติแต่งตั้งผู้ช่วยศาสตราจารย์พิเศษ (จำนวน 1 ราย)	คณะแพทยศาสตร์	1
อนุมัติแต่งตั้งรองศาสตราจารย์ (จำนวน 6 ราย)	คณะเทคนิคการแพทย์	1
	คณะมนุษยศาสตร์	1
	คณะวิทยาศาสตร์	2
	คณะวิศวกรรมศาสตร์	1
	คณะเศรษฐศาสตร์	1

>>> อนุมัติให้เสนอแต่งตั้งรองศาสตราจารย์ให้ดำรงตำแหน่งศาสตราจารย์ จำนวน 3 ราย ได้แก่

- รศ. ดร. พญ.เมตตาภรณ์ พรพัฒน์กุล สังกัดคณะแพทยศาสตร์
- รศ. ดร. ญญ.วรินทร์ รักศิริวัฒน์ สังกัดคณะเภสัชศาสตร์
- รศ. ดร. จุลิน ลิคะสิริ สังกัดคณะวิทยาศาสตร์

>>> อนุมัติแต่งตั้งนักวิจัยให้ดำรงตำแหน่งที่สูงขึ้น จำนวน 5 ราย ดังนี้

ชื่อ-สกุล	ตำแหน่ง	สังกัด	สาขาวิชา/อนุสาขา	ตั้งแต่วันที่
ดร.แสง กาวิชัย	นักวิจัยชำนาญการ	สถาบันวิจัยวิทยาศาสตร์สุขภาพ	0183 วิทยาศาสตร์สิ่งแวดล้อม	27 ต.ค. 2565 เป็นต้นไป
ดร.ภาราตรี ใจตา	นักวิจัยชำนาญการ	สำนักงานบริหารงานวิจัย สำนักงานมหาวิทยาลัย	0161 วัสดุศาสตร์	29 พ.ค. 2567 เป็นต้นไป
ดร.พรสวรรค์ ศรีคำ	นักวิจัยชำนาญการ	สำนักงานบริหารงานวิจัย สำนักงานมหาวิทยาลัย	0151 ฟิสิกส์	24 ม.ค. 2567 เป็นต้นไป
พญ.อมรรณ ฤกษ์เกษม	นักวิจัยชำนาญการ พิเศษ	สถาบันวิจัยวิทยาศาสตร์สุขภาพ	2111 ระบาดวิทยา	31 มี.ค. 2566 เป็นต้นไป
ดร.ชัยอาทิตย์ อินคำ	นักวิจัยเชี่ยวชาญ	สถาบันวิจัยพหุศาสตร์	5104 พืชสวน	21 พ.ค. 2567 เป็นต้นไป

>>> อนุมัติการเปิดสอนหลักสูตร จำนวน 2 หลักสูตร ดังนี้

1. หลักสูตรปรัชญาดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการเทคโนโลยีดิจิทัล (หลักสูตรนานาชาติ) หลักสูตรใหม่ พ.ศ. 2568 วิทยาลัยศิลปะ สื่อ และเทคโนโลยี
2. หลักสูตรวิศวกรรมศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาวิศวกรรมเคมีคอนดักเตอร์ หลักสูตรใหม่ พ.ศ. 2568 คณะวิศวกรรมศาสตร์

>>> ให้ความเห็นชอบการเปิดสอนหลักสูตรศิลปศาสตรและวิทยาศาสตร์บัณฑิต สาขาวิชาศิลปะการอาหารเชิงนวัตกรรมและการเป็นผู้ประกอบการ (ขั้นตอนที่ 1) คณะมนุษยศาสตร์ โดยให้จัดทำรายละเอียดของหลักสูตร (ขั้นตอนที่ 2) เสนอสมามหาวิทยาลัยพิจารณาต่อไป ซึ่งที่ประชุมสมามหาวิทยาลัยมีข้อคิดเห็นและข้อเสนอแนะที่สำคัญ ดังนี้

1. ควรออกแบบหลักสูตรให้ผู้เรียนมีทักษะพร้อมประกอบอาชีพได้จริง ตอบโจทย์ความต้องการของตลาดแรงงาน และเปิดโอกาสให้ผู้มีพื้นฐานจากสายอาชีพ เช่น ผู้จบ ปวช. หรือมีประสบการณ์ในครัว เข้าศึกษาและพัฒนาศักยภาพสู่มาตรฐานสากล เพื่อเติบโตเป็นเชฟมืออาชีพในระดับ Sous Chef หรือ Executive Chef ได้ในอนาคต

2. ควรบูรณาการศิลปะและวิทยาศาสตร์อย่างสมดุล เปิดรับผู้เรียนจากหลากหลายพื้นฐาน โดยเฉพาะผู้ที่มีทักษะด้านการปรุงอาหาร แม้ไม่ถนัดวิชาการ พร้อมทั้งควรเน้นทักษะด้านผู้ประกอบการอย่างชัดเจน เพื่อให้ผู้เรียนสามารถต่อยอดธุรกิจอาหารได้อย่างยั่งยืน อีกทั้งควรมีแผนประชาสัมพันธ์หลักสูตรให้เป็นที่รู้จัก อาทิ การจัดแข่งขันทำอาหารหรือเผยแพร่ผ่านสื่อ เพื่อดึงดูดผู้สนใจสมัครเรียน

3. เห็นชอบการเปิดหลักสูตรพหุวิทยาการที่ตอบโจทย์ Future Food และการผลิตเชฟนักนวัตกรรม โดยควรเน้นจุดเด่นด้านการใช้วัตถุดิบท้องถิ่น อาทิ สมุนไพร เพื่อสร้างนวัตกรรมอาหารที่มีรสชาติถูกหลักโภชนาการและเป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม รวมถึงพัฒนาอาหารทางเลือก เช่น อาหารจากพืชหรืออาหารสำหรับผู้บริโภคเฉพาะกลุ่ม โดยอาศัยเทคโนโลยี AI มีการเสริมองค์ความรู้ด้านผู้ประกอบการให้ชัดเจน และสร้างความร่วมมือกับหน่วยงานภายนอก เช่น สวทช. เพื่อพัฒนา Soft Skills ทางธุรกิจ และยกระดับศักยภาพในการประกอบธุรกิจอย่างครบวงจร เป็นต้น

4. ควรเน้นจุดแข็งด้านความเป็นหลักสูตรสองปริญญา (ศิลปะและวิทยาศาสตร์) โดยเฉพาะการเสริมความรู้ทางวิทยาศาสตร์ เพื่อให้บัณฑิตสามารถอธิบายคุณค่าอาหารได้อย่างมีนัยสำคัญ ทั้งด้านโภชนาการ สุขภาพ และจิตวิทยาการบริโภค อาทิ แนวคิด Neurogastronomy ที่เชื่อมโยงกับการกระตุ้นระบบประสาท Vagus Nerve และการใช้สมุนไพรไทย รวมทั้งการสร้างเรื่องเล่า (Storytelling) ที่จะเพิ่มมูลค่าอาหารได้อย่างลึกซึ้ง

5. นอกจากทักษะวิชาชีพโดยตรง หลักสูตรควรเสริมสร้าง Business Literacy ให้แก่ผู้เรียน โดยเฉพาะผู้ที่มีเป้าหมายเป็นผู้ประกอบการ ซึ่งเป็นช่องว่างสำคัญในระบบการศึกษาทุกสาขาวิชา จึงควรออกแบบชุดวิชาเพิ่มเติมหรือโมดูลระยะสั้นที่ครอบคลุมเรื่อง Customer Experience, Customer Journey และการบริหารจัดการอย่างเป็นระบบ เพื่อพัฒนาศักยภาพในการประกอบวิชาชีพอย่างรอบด้าน และลดความเสี่ยงในการล้มเหลวทางธุรกิจหลังสำเร็จการศึกษา

6. ควรปรับลำดับผลลัพธ์การเรียนรู้ (PLOs) ตามความสำคัญ โดยให้ PLO ที่มุ่งเน้นการสร้างสรรค์อาหารหรือผลิตภัณฑ์ใหม่เป็นลำดับแรก เพื่อสะท้อนเป้าหมายของ Future Food และการพัฒนาอาหารไทยสู่ระดับนานาชาติ ถัดมาเป็นเรื่องการบูรณาการและการทำงานร่วมกับผู้อื่น ซึ่งเป็นทักษะสำคัญในอุตสาหกรรมอาหาร ส่วน PLO เรื่องความรู้พื้นฐานทั่วไป กำหนดเป็นลำดับท้าย เพราะลำดับของ PLOs จะส่งผลต่อการออกแบบรายวิชาและรูปแบบการเรียนรู้ในหลักสูตร

7. ควรประชาสัมพันธ์หลักสูตรล่วงหน้า เพื่อให้ผู้ปกครองและนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลายสามารถวางแผนการศึกษาต่อได้อย่างเหมาะสม โดยอาจจัดกิจกรรมโรดโชว์หรือแคมเปญร่วมกับโรงเรียนเป้าหมาย นอกจากนี้ ควรเปิดรับนักศึกษาจากสายอาชีพ อาทิ ปวช. ซึ่งมีทักษะพื้นฐานด้านอาหารอยู่แล้ว เพื่อพัฒนาต่อยอดในระดับอุดมศึกษา โดยสามารถใช้เอกลักษณ์ของอาหารพื้นถิ่นล้านนา เช่น ลาบสันป่าตอง เป็นต้น เป็นจุดขาย เสริมภาพลักษณ์หลักสูตร และต่อยักบทบาทของมหาวิทยาลัยเชียงใหม่ในการขับเคลื่อน Soft Power ด้านวัฒนธรรมอาหารท้องถิ่น

8. การพัฒนาเชฟมืออาชีพควรเน้นการเรียนรู้แบบลงมือปฏิบัติจริง (Experiential Learning) โดยเฉพาะการได้เรียนรู้ร่วมกับเชฟที่มีชื่อเสียงหรือเชฟผู้เชี่ยวชาญ จะช่วยสร้างแรงบันดาลใจและยกระดับคุณภาพผู้เรียนอย่างชัดเจน นอกจากนี้ ควรพิจารณาดำเนินหลักสูตรแบบความร่วมมือกับร้านอาหารจริง โดยเฉพาะในสายอาหารพื้นถิ่น (Northern Cuisine) เพื่อสร้างจุดเด่นที่แตกต่าง รวมทั้งต้องออกแบบการผสมผสานศาสตร์ด้านศิลปะและวิทยาศาสตร์ให้เหมาะสมกับธรรมชาติผู้เรียน คำนึงถึงความหลากหลายทางวัฒนธรรมและรสนิยมของผู้บริโภคระหว่างประเทศ ซึ่งมีผลต่อการพัฒนาสูตรอาหารสู่ระดับสากลด้วย

9. ควรส่งเสริมให้ผู้เรียนสามารถคำนวณพลังงานและคุณค่าทางโภชนาการของอาหารแต่ละเมนูได้ โดยเฉพาะอาหารไทย ซึ่งยังขาดฐานข้อมูลเชิงระบบ โดยสามารถบูรณาการการใช้ AI เป็นเครื่องมือสนับสนุน ที่ช่วยคำนวณสารอาหารตามวัตถุดิบและปริมาณที่ใช้ เพื่อให้ผู้เรียนสามารถจัดเมนูที่เหมาะสมกับผู้บริโภคเฉพาะกลุ่ม อาทิ ผู้ป่วยหรือผู้ที่มีข้อจำกัดทางโภชนาการ เสริมศักยภาพในการเป็นเชฟมืออาชีพและที่ปรึกษาด้านอาหารอย่างครบวงจร

10. แม้การเป็นเชฟที่ดีจะต้องอาศัยประสบการณ์ (Experience) เป็นหลัก แต่เพื่อให้สามารถถ่ายทอดองค์ความรู้ได้อย่างยั่งยืน ควรส่งเสริมให้ผู้เรียนเข้าใจหลักการทางวิทยาศาสตร์ที่สามารถวัดผลได้ อาทิ การใช้อุปกรณ์วัดอุณหภูมิ การควบคุมไฟ หรือการตั้งค่าความร้อนอย่างแม่นยำ เพื่อสร้างมาตรฐานการปรุงอาหารที่สามารถทำซ้ำได้ในทุกบริบท ซึ่งจะช่วยให้พัฒนาอาหารที่มีคุณภาพ รสชาติดี และเป็นไปตามมาตรฐานสากลได้อย่างต่อเนื่อง

11. หลักสูตรศิลปศาสตร์และวิทยาศาสตร์ควรดำเนินการในลักษณะบูรณาการข้ามคณะอย่างแท้จริง โดยยึดแนวทาง “ศิลปะนำ วิทยาศาสตร์หนุน” ผ่านการเรียนรู้จากการปฏิบัติจริง (Experiential Learning) ที่สามารถอธิบายได้ด้วยหลักการทางวิทยาศาสตร์ เพื่อพัฒนาผู้เรียนให้มีทั้งทักษะเชิงศิลป์และความเข้าใจเชิงลึกทางวิชาการ รวมถึงการส่งเสริมความร่วมมือกับคณะต่าง ๆ โดยเฉพาะคณะอุตสาหกรรมเกษตรที่มีประสบการณ์จากโครงการ “ล้านนาแกลสโตรโนมี” ควบคู่กับการประชาสัมพันธ์หลักสูตรและการพัฒนาแนวทางเรียนรู้แบบสองแทร็ก (Art Track / Science Track) ให้สอดคล้องกับศักยภาพผู้เรียน

ที่ประชุมมีมติเห็นชอบในหลักการของการเปิดหลักสูตร พร้อมขอให้รับข้อเสนอแนะต่าง ๆ ที่ได้อภิปรายไปใช้ในการปรับปรุงรายละเอียด โดยเฉพาะการออกแบบหลักสูตรให้มีความแตกต่าง (Unique) อย่างชัดเจน โดยเน้นแนวทาง “ศิลปะนำ วิทยาศาสตร์หนุน” ผ่านการเรียนรู้จากการปฏิบัติจริง (Experiential Learning) และการใช้วิทยาศาสตร์เพื่อยกระดับมาตรฐาน ทั้งนี้ ที่ประชุมเสนอให้สร้างความร่วมมือกับภาคภายนอกร้านอาหารต่าง ๆ เช่น ร้านลำไต้ด้ขั่วแดง เป็นต้น ที่มีความพร้อมในการสนับสนุนด้านพัฒนาหลักสูตร ฝึกงาน และวิจัยร่วม (R&D) เพื่อเสริมความเข้มแข็งเชิงวิชาชีพและมาตรฐานสากลของหลักสูตรร่วมกัน

>>> อนุมัติข้อบังคับและประกาศมหาวิทยาลัยเชียงใหม่ จำนวน 3 ฉบับ ดังนี้

1. ข้อบังคับมหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ว่าด้วยมาตรฐานภาระงานทางวิชาการขั้นต่ำของอาจารย์ผู้สอนภาคปฏิบัติการ พ.ศ. 2568
2. ประกาศมหาวิทยาลัยเชียงใหม่ เรื่อง การกำหนดอัตราเงินเดือนพนักงานมหาวิทยาลัย (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2568
3. ประกาศมหาวิทยาลัยเชียงใหม่ เรื่อง การกำหนดอัตราเงินประจำตำแหน่งและค่าตอบแทนประจำตำแหน่งพนักงานมหาวิทยาลัย (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2568

โดยรายละเอียดสามารถสืบค้นได้ที่

ระบบกฎหมายและกฎ มช. (CMU-LAW)

ที่ <https://cmulaw.cmu.ac.th>

หรือสแกน QR CODE นี้

กิจกรรมและประชาสัมพันธ์

Activities and public relations

>>> วันที่ 23 พฤษภาคม 2567 : สภามหาวิทยาลัยเชียงใหม่ได้จัดการประชุมสภาฯ ครั้งที่ 5/2568 ณ ห้องประชุมคอยตอง ชั้น M ณ โรงแรมเดอะริเวอร์รี บาย กะตะธานี อ.เมือง จ.เชียงใหม่

>>> วันที่ 24 – 25 พฤษภาคม 2568 : มหาวิทยาลัยได้จัดงานสัมมนาผู้บริหารมหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ประจำปี 2568 โดยมี ศ. (พิเศษ) ดร.สุรเกียรติ์ เสถียรไทย นายกสภามหาวิทยาลัยเชียงใหม่ เป็นประธานเปิด ศ. ดร. นพ.พงษ์รักษ์ ศรีบัณฑิตมงคล อธิการบดีมหาวิทยาลัยเชียงใหม่ กล่าวรายงาน โดยมีกรรมการสภามหาวิทยาลัย ผู้บริหารระดับอธิการบดี/รองอธิการบดี/ผู้ช่วยอธิการบดี ผู้บริหารระดับหัวหน้าส่วนงาน/รองหัวหน้าส่วนงาน/ผู้ช่วยหัวหน้าส่วนงาน หัวหน้าภาควิชาและหัวหน้าหน่วยงานอื่นที่เทียบเท่าภาควิชา รองหัวหน้าภาควิชา และรองหัวหน้าหน่วยงานอื่นที่เทียบเท่าภาควิชา เลขานุการส่วนงาน ผู้อำนวยการสำนักงานมหาวิทยาลัย/ผู้อำนวยการกอง/ศูนย์/สำนักงานในสังกัดสำนักงานมหาวิทยาลัย ผู้อำนวยการสำนักงานการตรวจสอบภายใน หัวหน้าสำนักงานสภามหาวิทยาลัย มากกว่า 500 คน เข้าร่วมการสัมมนา ณ โรงแรมเดอะริเวอร์รี บาย กะตะธานี อ.เมือง จ.เชียงใหม่

คณะผู้จัดทำ

ที่ปรึกษา : ศาสตราจารย์พิเศษ ดร.สุรเกียรติ์ เสถียรไทย นายกสภามหาวิทยาลัยเชียงใหม่
ศาสตราจารย์ ดร. นพ.พงษ์รักษ์ ศรีบัณฑิตมงคล อธิการบดีมหาวิทยาลัยเชียงใหม่
บรรณาธิการบริหาร : ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ทพ.พิริยะ เชิดสฤกุล รองอธิการบดี เลขานุการสภามหาวิทยาลัยเชียงใหม่
บรรณาธิการ : นายทนงศักดิ์ เชื้อเจ็ดตน หัวหน้าสำนักงานสภามหาวิทยาลัย
กองบรรณาธิการ : นายปริดา ศรีรุ่งษ์, นางมณฑนา สุกินสีล, นายเกรียงไกร ใจใส, นายอุดมศักดิ์ กำไลเพชร, น.ส.มนสิชา รัตนกิจ, นางวราวรรณ ปินทอง, นายมนัส โกชนา, นางจันทร์ตรี มายัง, น.ส.อารยา อริยะเครือ, นายอดิสร ไขคำ, นายคมเดี้ยว รักสวัสดิ์, น.ส.จิราภา นุชนารถ
ออกแบบโดย : หจก.นันทกานต์ กราฟฟิค การพิมพ์ www.nantakarngraphic.com

สำนักงานสภามหาวิทยาลัยเชียงใหม่
อาคารยุทธศาสตร์ ชั้น 4 เลขที่ 239
ถนนห้วยแก้ว ตำบลสุเทพ อำเภอเมือง
จังหวัดเชียงใหม่ 50200
โทรศัพท์ : 0-5394-2630,
0-5394-3674
โทรสาร : 0-5394-3028